

„Tvirti ir kantrūs – ramūs“

Jeigu sugebi, sutelkdamas savo
žvilgsnį į Dievą, išlikti ramus
rūpesčių akivaizdoje, jei
mokaisi pamiršti mažmožius,
apmaudą ir pavydą, tai
neiššvaistysi daug energijos,
kurios tau prireiks
veiksmingam darbui žmonių
labui. (Vaga, 856)

vasario 28 d.

Tas, kuris žino esąs tvirtas, neskuba
skinti savo dorybės vaisių, jis
kantrus. Tvirtumas mums leidžia

gėrėtis žmogiškąja ir dieviškąja kantrybės dorybe. Savo kantrybe jūs išlaikysite savo gyvybę (Lk 21,19). Sielos valdymas priklauso nuo kantrybės, kuri iš tiesų yra visų dorybių pamatas ir saugotoja. Kantrybė padeda mums valdyti savo sielą, nes, mokydami susivaldymo, mes pradedame ir save valdyti. Kantrybė skatina mus suprasti kitus, juk žinome, kad sielos, kaip ir geras vynas, ilgainiui tobulėja.

Tvirti ir kantrūs – ramūs. Bet tai ne ta ramybė, kai nebesirūpiname savo broliais ar pamirštame didžiąją savo užduotį skleisti pasaulyje gėrį. Ramūs esame todėl, kad už viską gali būti atleista, kad viskas, išskyrus mirtį, turi išeitį, o Dievo vaikams ir mirtis yra gyvenimas. Ramūs jau vien dėl to, kad galime veikti vadovaudamiesi protu: ramus žmogus gali apmąstyti, pasverti visus „už“ ir „prieš“, išmintingai apgalvoti savo veiksmų padarinius. Ir tik tada

veikti ryžtingai. (Dievo bičiuliai, 78–79)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/tvirti-ir-kantrus-ramus/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/tvirti-ir-kantrus-ramus/)
(2026-03-16)